

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเรียกเก็บและการคืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด
และอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับการเรียกเก็บอากรปกป้อง

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๐/๖๘๔๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมศุลกากรขอหารือเกี่ยวกับการเรียกเก็บและการคืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับการเรียกเก็บอากรปกป้อง โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ระหว่างวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ กรมศุลกากรได้มีหนังสือถึงกรมการค้าต่างประเทศจำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

(๑) ครั้งที่ ๑ กรมศุลกากรขอหารือกรณีที่มีการนำเหล็กแผ่นรีดร้อนซึ่งเป็นสินค้าที่ถูกเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่น เช่น ท่อเหล็ก แล้วไม่ส่งออก แต่นำออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร จะต้องเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างไร และหากจะต้องเก็บอากรตามพิกัดศุลกากรเดิมที่เป็นเหล็กแผ่นรีดร้อน จะคำนวณปริมาณของเหล็กแผ่นรีดร้อนที่ใช้ในการผลิตท่อเหล็กอย่างไร เนื่องจากเขตปลอดอากรไม่มีการกำหนดสูตรการผลิตเพื่อใช้ในการคำนวณปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และกรณีที่มีผู้ประกอบการที่มีสิทธิคืนอากรตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรพ.ศ. ๒๕๖๐ ชื้อท่อเหล็กเพื่อนำไปใช้ผลิตสินค้าอื่น ๆ เช่น ไต้ แก้ว แล้วส่งออกป้อนราชอาณาจักรอีกทอดหนึ่ง เช่นนี้จะต้องเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่ หากมีการเก็บไปแล้วขณะนำท่อเหล็กออกจากเขตปลอดอากร จะสามารถคืนอากรดังกล่าวโดยอาศัยมาตรา ๒๙ เช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายศุลกากรได้หรือไม่ อย่างไร

ต่อมา กรมการค้าต่างประเทศได้มีหนังสือตอบข้อหารือของกรมศุลกากร สรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๙ เห็นว่า ในกรณีที่มีการนำเหล็กแผ่นรีดร้อนเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในประเทศ ถือได้ว่าวันที่มีการนำเหล็กแผ่นรีดร้อนเข้ามายังเขตปลอดอากรเป็นวันที่มีการนำเข้าสำเร็จ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจึงเกิดขึ้นในวันดังกล่าว สำหรับการคำนวณปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต กรมศุลกากรอาจวางหลักเกณฑ์เพื่อให้ผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้องแจ้งสูตรการผลิตเพื่อใช้ในการคำนวณปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ เพื่อนำมาคำนวณอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่จะต้องเรียกเก็บจากผู้นำเข้ารายดังกล่าวต่อไป ในกรณีการขอคืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เห็นว่า แนวทางการคืนอากรในกรณีดังกล่าวควรเป็นไปตามแนวปฏิบัติของกรมศุลกากรในกรณีทั่วไปว่ากรมศุลกากรคืนอากรตามมาตรา ๒๙ ให้แก่ผู้ประกอบการที่นำสินค้าที่ได้นำเข้าสำเร็จและได้เสียอากรแล้วมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่น แล้วนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปผลิตเป็นสินค้าอื่นอีกทอดหนึ่งเพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักรหรือไม่

(๒) ครั้งที่ ๒ สืบเนื่องจากผลการพิจารณาของกรมการค้าต่างประเทศในการหารือ ครั้งที่ ๑ ซึ่งกรมการค้าต่างประเทศได้อ้างอิงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๙ นั้น กรมศุลกากรเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จดังกล่าว เป็นการให้ความเห็นในกรณีนำเหล็กแผ่นรีดร้อนที่ต้องเสียอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาด เข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ต่อมาได้นำเหล็กแผ่นรีดร้อนดังกล่าวเข้าไป ในเขตปลอดอากรโดยผลิตเป็นท่อเหล็กและนำออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายในประเทศ แต่เนื่องจากกรณีของเขตปลอดอากรนั้นมีความแตกต่างจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ บัญญัติให้ของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาใน ราชอาณาจักร ต้องคำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ ในเวลาที่ปล่อยของออกไปจากเขตปลอดอากร ดังนั้น กรณีที่ผู้นำเข้าได้นำของที่ต้องเสียอากรปกป้อง หรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดเข้าไปในเขตปลอดอากร และใช้ของที่นำเข้านั้นผลิตเป็นผลิตภัณฑ์แล้ว ไม่ได้ส่งออก แต่นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายในประเทศ จึงมีพิกัด ศุลกากรที่เปลี่ยนแปลงไปขณะนำเข้ามาในเขตปลอดอากรและไม่ได้เป็นพิกัดศุลกากรที่มีประกาศ กำหนดให้จัดเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาด หากถือตามมาตรา ๑๕๔ ดังกล่าว กรมศุลกากรจะไม่สามารถเรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดกับผลิตภัณฑ์ที่ปล่อย ออกไปจากเขตปลอดอากรได้ กรมศุลกากรจึงหารือว่า กรณีที่ผู้นำเข้าได้นำของที่ต้องเสียอากรปกป้อง หรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดเข้าไปในเขตปลอดอากร และใช้ของที่นำเข้านั้นผลิตเป็นผลิตภัณฑ์แล้ว ไม่ได้ส่งออก แต่นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายในประเทศ จะต้องเรียกเก็บ อากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดกับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรโดยที่ของดังกล่าว ไม่ได้มีพิกัดศุลกากรที่มีประกาศกำหนดให้จัดเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดแล้วหรือไม่ อย่างไร

(๓) ครั้งที่ ๓ กรมศุลกากรขอหารือกรมการค้าต่างประเทศ ในประเด็นอำนาจ การพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติมาตรการการป้องกันการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอำนาจ ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และให้กรมศุลกากรมีอำนาจในการเรียกเก็บ เงินเพิ่มและเบี้ยปรับ ในทำนองเดียวกับมาตรา ๔๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้ การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมศุลกากรจึงหารือว่า เมื่อมีการอุทธรณ์การเรียกเก็บอากรชั่วคราว อากรปกป้อง เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับ ตามพระราชบัญญัติ มาตรการการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ การพิจารณาอุทธรณ์เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ พิจารณามาตรการการปกป้องตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการการปกป้องจากการนำเข้าสินค้า ที่เพิ่มขึ้นฯ หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากรฯ และหากคณะกรรมการพิจารณามาตรการการปกป้องไม่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ จะเป็นอำนาจ ของผู้ใด และในส่วนของเงินเพิ่มและเบี้ยปรับนั้น กรมศุลกากรมีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับ สำหรับอากรปกป้องหรือไม่ อย่างไร

ต่อมา กรมการค้าต่างประเทศได้มีหนังสือตอบข้อหารือของกรมศุลกากร สรุปได้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาข้อหารือดังกล่าวในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๔๘/๒๕๖๑ และเรื่องเสร็จที่ ๑๑๕๔/๒๕๖๑ มีความเห็นว่า กรมศุลกากรในฐานะผู้มีหน้าที่จัดเก็บอากรปกป้อง ตามที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาข้อโต้แย้งให้เสร็จสิ้น เนื่องจากการพิจารณา ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการจัดเก็บอากรปกป้อง ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดเก็บอากรปกป้อง ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร

(๔) ครั้งที่ ๔ กรมศุลกากรได้หารือกรมการค้าต่างประเทศอีกครั้งในประเด็นเดิม ซึ่งได้เคยมีหนังสือหารือไปแล้วในสามครั้งที่ผ่านมา เนื่องจากยังมิได้รับคำตอบที่ชัดเจน และได้หารือเพิ่มเติมว่าตามมาตรา ๔๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้นำเข้าของเข้าอาชญาการค้าขอคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อกรมศุลกากรได้ หากปรากฏว่ามีการส่งสินค้าที่ได้ชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยให้นำมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น หากผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และขอคืนอากรเข้าสำหรับของนั้นภายในสิบส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยกรมศุลกากรเรียกเก็บไว้หนึ่งในสิบส่วนหรือหนึ่งพันบาท กรมศุลกากรจะต้องเรียกเก็บไว้อีกส่วนหนึ่งในสิบส่วนหรือหนึ่งพันบาทสำหรับส่วนของอากรตอบโต้การทุ่มตลาดด้วยหรือไม่ ประการใด

๒. โดยที่ข้อหารือดังกล่าวข้างต้นเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการจำนวนมาก เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย กรมศุลกากรจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

(๑) หากผู้นำของเข้าได้นำของที่ต้องเสียอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี และใช้ของที่นำเข้านั้นผลิตเป็นผลิตภัณฑ์แล้วไม่ได้ส่งออก แต่นำผลิตภัณฑ์นั้นออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี เพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร โดยผลิตภัณฑ์ที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรีดังกล่าว ได้ผ่านขั้นตอนการผลิต ผสม ประกอบ จนไม่ได้มีพิกัดศุลกากรที่มีประกาศกำหนดให้จัดเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดแล้ว กรมศุลกากรจะต้องเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างไร

(๒) กรณีที่มีผู้ประกอบการที่มีสิทธิคืนอากรตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งวัตถุดิบจากผู้ประกอบการกิจการภายในเขตปลอดอากรซึ่งกรมศุลกากรได้เรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดไว้แล้ว และผู้ประกอบการมีสิทธิคืนอากรตามมาตรา ๒๙ นำวัตถุดิบนั้นไปผลิตและส่งออกนอกราชอาณาจักร กรมศุลกากรจะสามารถคืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด โดยอาศัยมาตรา ๒๙ เช่นเดียวกันกับการคืนอากรเข้าตามกฎหมายศุลกากรได้หรือไม่ อย่างไร

(๓) เมื่อมีการอุทธรณ์การเรียกเก็บอากรชั่วคราว อากรปกป้อง เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับตามพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ การพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ และหากคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องไม่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องดังกล่าวจะเป็นอำนาจของผู้ใดในการพิจารณาอุทธรณ์ และกรมศุลกากรมีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับสำหรับอากรปกป้องหรือไม่ อย่างไร

(๔) ตามมาตรา ๔๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้นำเข้าของเข้าอาชญาการค้าขอคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อกรมศุลกากรได้ หากปรากฏว่ามีการส่งสินค้าที่ได้ชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยให้นำมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น หากผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว ส่งของนั้น กลับออกไปนอกราชอาณาจักร และขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของนั้นเก็บในสิบส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยกรมศุลกากรเรียกเก็บไว้หนึ่งในสิบส่วนหรือหนึ่งพันบาท กรมศุลกากรจะต้องเรียกเก็บไว้อีกส่วนหนึ่งในสิบส่วนหรือหนึ่งพันบาทสำหรับส่วนของอากรตอบโต้ การท่มตลาดด้วยหรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากรและสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) และผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ในกรณีการนำเข้าเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรีที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาดตามที่กฎหมายกำหนดนั้น ในทางปฏิบัติ ผู้นำของเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี อาจมีการจำหน่ายจ่ายโอนของดังกล่าวไปให้ผู้ประกอบการรายอื่น ซึ่งนำของดังกล่าวเข้าไปในเขตปลอดอากรอื่นหรือเขตประกอบการเสรีอื่นหรือนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ในลักษณะหลายต่อหลายทอด และท้ายที่สุดได้นำของหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากของนั้นออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการอื่นที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาด มาใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร โดยไม่ได้ส่งออกนอกราชอาณาจักร และเนื่องจากตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรศุลกากรจะเกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกัน ระหว่างการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรในกรณีทั่วไปซึ่งความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรจะเกิดขึ้นในเวลาที่น่าเข้าสำเร็จ กับกรณีการนำเข้าเข้าไปในเขตประกอบการที่ได้รับยกเว้นการชำระอากรขณะนำเข้า เช่น กรณีการนำเข้าเข้าไปในเขตปลอดอากรซึ่งความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรจะเกิดขึ้นในเวลาที่มีการปล่อยของนั้นออกจากเขตปลอดอากร ดังนั้น จึงเกิดปัญหาในการนำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับแก่กรณีอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาดว่า ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาดจะเกิดขึ้นเมื่อใด นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเรื่องพิกัดศุลกากรที่เปลี่ยนแปลงไปขณะนำเข้ามาจริง และขณะนำเข้าออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการอื่นที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาดอีกด้วย

(๒) ในส่วนของการขอคืนอากรตอบโต้การท่มตลาดกรณีที่มีการส่งออกของที่ได้ชำระอากรตอบโต้การท่มตลาดกลับออกไปนอกราชอาณาจักร (re - export) ตามมาตรา ๔๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น ในปัจจุบันยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีปัญหาหรือข้อขัดข้องจากการดำเนินการของกรมศุลกากรในการคืนอากรตอบโต้การท่มตลาดตามมาตรา ๔๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ กรมศุลกากรหาหรือประเด็นนี้เพียงเพื่อขอทราบความเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๔๙/๒ ดังกล่าว เท่านั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร ประกอบกับข้อเท็จจริงข้างต้นแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณาสี่ประเด็น และมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้นำของเข้าได้นำของที่ต้องเสียอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาดเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการอื่นที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การท่มตลาดตามประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องและคณะกรรมการพิจารณาการท่มตลาดและการอุดหนุน และนำของนั้นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์แล้วไม่ได้ส่งออกแต่นำออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการอื่นที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้

การทุ่มตลาด เพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร โดยของนำเข้าดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการผลิต ผสม ประกอบ จนเป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งมีพิกัตศุลกากรที่เปลี่ยนแปลงไปจากพิกัตศุลกากรของของขณะนำเข้ามาจริง ในกรณีดังกล่าวความรับผิดชอบในอันจะต้องชำระอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะเกิดขึ้นเมื่อใด และจะใช้พิกัตศุลกากรใดในการจัดเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

เห็นว่า พระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในที่ได้รับความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น หรือจากการนำเข้าสินค้าที่มีการทุ่มตลาดหรือที่ได้รับการอุดหนุน ซึ่งให้อำนาจคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องและคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนที่จะพิจารณากำหนดให้มีการเรียกเก็บอากรปกป้องตามมาตรา ๒๖^๑ และมาตรา ๒๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา ๔๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ กับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยการออกประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องและคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน และให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัตศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องหรือคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนอาจกำหนดข้อยกเว้นการเรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในประกาศคณะกรรมการดังกล่าวด้วยก็ได้ เช่น การยกเว้นการเรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาด

^๑มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และมีความเสียหาย ให้กำหนดมาตรการปกป้องภายใต้บทบัญญัติแห่งหมวดนี้โดยจะกำหนดมาตรการใดมาตรการหนึ่ง หรือหลายมาตรการพร้อมกันก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนด

(๒) จำกัดปริมาณนำเข้า

(๓) มาตรการอื่นใดนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดปริมาณการนำเข้า เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีโอกาสดำเนินการตามแผนปรับตัวตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

^๒มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากร อากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็นอากรที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัตศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัตศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น

^๓มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด อัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นให้กำหนดได้เพียงเพื่อขจัดความเสียหายและจะเกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดมิได้

อากรตอบโต้การทุ่มตลาดต้องกำหนดให้เหมาะสมกับผู้ส่งออกจากต่างประเทศแต่ละราย ที่ทุ่มตลาดโดยไม่เลือกปฏิบัติ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดตามส่วนที่ ๕ ของหมวด ๕

ในกรณีที่มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากสินค้าใดให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัตศุลกากรมาใช้บังคับกับการเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนอากรนั้นเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่เก็บได้ให้เก็บรักษาไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ จนกว่าจะสิ้นสุดที่จะต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

สำหรับสินค้าที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออกภายใต้กฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเมื่อพิจารณามาตรา ๑๓^๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ จะเห็นว่า ความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะของเข้าสำเร็จ โดยในการคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าจะของเข้าสำเร็จ ตามมาตรา ๑๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งการนำของเข้าสำเร็จเมื่อใดนั้น เป็นไปตามมาตรา ๕๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ซึ่งจะกำหนดเรื่องการนำของเข้าสำเร็จไว้ในกรณีต่าง ๆ เช่น การนำของเข้าทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่นำของเข้ามานั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะขนถ่ายของขึ้นจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง กรณีจึงถือได้ว่าการนำของเข้าสำเร็จในวันที่ที่ปรากฏในใบขนสินค้าขาเข้าแล้ว ผู้นำเข้าจึงมีหน้าที่ต้องชำระอากรศุลกากรในวันดังกล่าว เว้นแต่เป็นการนำของเข้าไปในเขตประกอบการที่กฎหมายกำหนดเงื่อนไขความรับผิด

มาตรา ๑๓ การนำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ให้เรียกเก็บอากรจากผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จตามมาตรา ๕๐

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีหน้าที่เสียอากรเมื่อได้ยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากร และพนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าจะของเข้าสำเร็จ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าจะของเข้าสำเร็จ แต่อัตราศุลกากรให้ถือตามอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเขavnนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยของออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพอื่น

(๒) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าจะของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

(๓) กรณีของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อการผ่านแดนหรือเพื่อการถ่ายลำและต่อมาได้มีการขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้าภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าจะของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๐ การนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำของเข้าทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่นำของเข้ามานั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะขนถ่ายของขึ้นจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง ส่วนการส่งของออกทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตท่าท้ายสุดเพื่อไปจากราชาอาณาจักร

(๒) การนำของเข้าทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่นำของเข้ามานั้นได้เข้ามาถึงเขตด่านพรมแดน ส่วนการส่งของออกทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตด่านพรมแดนเพื่อไปจากราชาอาณาจักร

(๓) การนำของเข้าทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่นำของเข้ามานั้นได้ถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ส่วนการส่งของออกทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรท้ายสุดเพื่อไปจากราชาอาณาจักร

(๔) การนำของเข้าทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้เปิดถุงไปรษณีย์ ส่วนการส่งของออกทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้ปิดถุงไปรษณีย์และได้ดำเนินการส่งออกตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในอันจะต้องชำระอากรศุลกากรเป็นการเฉพาะ เช่น กรณีเขตปลอดอากรซึ่งความรับผิดชอบในการชำระอากรศุลกากรจะเกิดขึ้นในเวลาที่ยกของออกจากเขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕๕^๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ

เมื่อได้พิจารณาเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น^๘ และพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ^๙ ประกอบกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในกรณีการจัดเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้น เห็นว่า เมื่อมีการนำเข้าเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการอื่นที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด แล้วไม่ได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร แต่นำของนั้นออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการอื่นที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เพื่อนำมาใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ไม่ว่าของนั้นจะได้มีการนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่นแล้วหรือไม่ และไม่ว่าของนั้นจะมีการจำหน่ายจ่ายโอนไปในระหว่างเขตประกอบการที่ได้รับยกเว้นอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ในลักษณะหลายต่อหลายทอดหรือไม่ก็ตาม ในกรณีเช่นนี้ เมื่อมิได้มีการส่งของนำเข้าดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรจึงแต่กลับนำมาใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขการได้รับยกเว้นการชำระอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องหรือคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรย่อมเกิดขึ้นในเวลาที่น่าำของเข้าสำเร็จ และย่อมต้องใช้พิกัดศุลกากรของของในเวลาที่น่าำเข้าสำเร็จในการจัดเก็บอากรดังกล่าวด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๙^{๑๐} เรื่องเสร็จที่ ๑๑๔๘/๒๕๖๑ และเรื่องเสร็จที่ ๑๑๕๔/๒๕๖๑^{๑๑}

ประเด็นที่สอง กรณีที่มีผู้ประกอบการที่มีสิทธิขอคืนอากรศุลกากรตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ซื้อของจากผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร และกรมศุลกากรได้เรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดไว้แล้ว ต่อมาผู้ประกอบการรายที่มีสิทธิขอคืน

^๗มาตรา ๑๕๕ การนำเข้าของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรและเป็นการนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าำของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การนำเข้าของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรหรือการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าของออกจากเขตปลอดอากร เว้นแต่เป็นการนำออกไปเพื่อการจัดหรือทำลายของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

^๘บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจัดเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด กรณีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรนำสินค้าเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๓๓๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๙บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากรในการเรียกเก็บอากรปกป้องตามกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๓/๒๓๒ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อากรศุลกากรตามมาตรา ๒๙ ดังกล่าวได้นำของนั้นไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่นและส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ในกรณีนี้ กรมศุลกากรจะสามารถคืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดโดยอาศัยมาตรา ๒๙ เช่นเดียวกันกับการคืนอากรศุลกากรตามกฎหมายศุลกากรได้หรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า การคืนอากรทั้งในส่วนของอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้น จำเป็นที่จะต้องมียกข้อยกเว้นแห่งกฎหมายกำหนดให้อำนาจในการคืนอากรไว้อย่างชัดเจน โดยเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติมาตรการการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ แล้ว จะปรากฏบทบัญญัติที่กำหนดเรื่องการคืนอากรไว้อย่างชัดเจน เช่น พระราชบัญญัติมาตรการการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มีการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการคืนอากรชั่วคราวเมื่อมีการยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องไว้ในมาตรา ๒๔^{๑๐} ในส่วนของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ ปรากฏบทบัญญัติเกี่ยวกับการคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในหลายมาตรา เช่น การคืนผลต่างของอากรส่วนที่เกินกรณีอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมีอัตราต่ำกว่าอากรชั่วคราวตามมาตรา ๕๑^{๑๑} การคืนอากรหรือหลักประกันตามมาตราการชั่วคราวตามมาตรา ๕๒^{๑๒} และการคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีที่ผู้นำเข้าพิสูจน์ได้ว่าไม่มีส่วนเหลือของการทุ่มตลาดหรือส่วนเหลือของการทุ่มตลาดลดลงต่ำกว่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา ๕๙^{๑๓} ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมาเป็นกรณีที่ให้กรมศุลกากรมีหน้าที่คืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามคำวินิจฉัย

^{๑๐}มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหาย การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องเป็นอันยุติ และให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมออกประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยด้วย

ในกรณีที่มีการเก็บอากรชั่วคราวตามมาตรา ๒๓ ให้คืนโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์ และวิธีการคืนอากรชั่วคราว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและระเบียบพิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวข้อง

^{๑๑}มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีความเสียหายตามมาตรา ๑๙ (๑) หรือมีความเสียหายตามมาตรา ๑๙ (๒) ซึ่งถ้ามิได้มีการใช้มาตรการชั่วคราวมาก่อนจะทำให้เกิดความเสียหายตามมาตรา ๑๙ (๑) ได้ คณะกรรมการจะกำหนดให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตั้งแต่มีการใช้มาตรการชั่วคราวก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

ถ้าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่งมีอัตราสูงกว่าอากรชั่วคราวส่วนต่างที่เกิดขึ้นนั้นจะเรียกเก็บมิได้ แต่ถ้าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมีอัตราต่ำกว่าอากรชั่วคราวก็ให้คืนผลต่างของอากรส่วนที่เกินให้ด้วย

^{๑๒}มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีความเสียหายตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) คณะกรรมการอาจกำหนดให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ตั้งแต่วันที่คำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีความเสียหายตามมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓) แล้วแต่กรณี และอากรที่เรียกเก็บหรือหลักประกันต่าง ๆ ที่ได้บังคับใช้ตามมาตรการชั่วคราวให้คืนโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าไม่มีการทุ่มตลาดหรือไม่มีความเสียหาย บรรดาอากรชั่วคราวที่เรียกเก็บหรือหลักประกันที่ให้ไว้ตามมาตรการชั่วคราวให้คืนโดยไม่ชักช้า

^{๑๓}มาตรา ๕๙ ผู้นำเข้าอาจขอคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในขณะหนึ่งขณะใดได้ ถ้าผู้นำเข้าพิสูจน์ได้ว่าไม่มีส่วนเหลือของการทุ่มตลาด หรือส่วนเหลือของการทุ่มตลาดลดลงต่ำกว่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่ใช้บังคับ

การขอคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอต่อกรมการค้าต่างประเทศภายในหกเดือนนับแต่วันชำระอากร

การพิจารณาคืนอากรต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการรับคำขอ เว้นแต่ในกรณีที่เหตุจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินหกเดือน

ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องและคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน หรือตามที่กรมการค้าต่างประเทศร้องขอ แล้วแต่กรณี เท่านั้น

สำหรับมาตรา ๔๙/๒^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน ซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น เป็นบทบัญญัติของกฎหมาย ที่ให้อำนาจกรมศุลกากรพิจารณาขึ้นอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ โดยให้นำมาตรา ๒๘^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งกรณีดังกล่าวใช้เฉพาะกับการขึ้นอากร ให้แก่ผู้นำเข้าที่ได้ส่งสินค้าที่ได้ชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่มีการ ใช้ประโยชน์หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของสินค้านั้น เมื่อมาตรา ๔๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้ การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มิได้กำหนดให้ นำมาตรา ๒๙^{๑๖} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาใช้บังคับด้วย การขึ้นอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

^{๑๔}มาตรา ๔๙/๒ ผู้นำเข้าอาจยื่นคำขอขึ้นอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อกรมศุลกากรได้ หากภายหลังปรากฏว่ามีการส่งสินค้าที่ได้ชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดกลับออกไปนอกราชอาณาจักรและให้เป็น อำนาจของกรมศุลกากรในการพิจารณาขึ้นอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ บทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง และบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

^{๑๕}มาตรา ๒๘ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว หากส่งของนั้นกลับออกไป นอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของนั้นแก่ในสิบส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) ต้องไม่นำของนั้นไปใช้ประโยชน์ในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่การใช้ประโยชน์ เพื่อส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และมีได้เปลี่ยนแปลงสภาพหรือลักษณะแห่งของนั้น

(๓) ได้ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของนั้นเข้า มาในราชอาณาจักร และ

(๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

^{๑๖}มาตรา ๒๙ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว เพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด หากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้า สำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดด้วยของที่นำเข้า มาในราชอาณาจักร

(๒) ต้องพิสูจน์ได้ว่าของที่นำไปใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด นั้นมีปริมาณไม่เกินที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ได้ส่งของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นออกไป นอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของที่ใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการ ด้วยวิธีอื่นใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งของดังกล่าวออกไปภายในกำหนดหนึ่งปี ให้อธิบดีขยายระยะเวลาได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และ

(๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อธิบดีจะขยายระยะเวลาให้แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ดังกล่าวจึงไม่รวมถึงกรณีการนำเข้าสินค้าที่นำมาผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด ก่อนส่งออกป้อนกราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ กรมศุลกากร จึงไม่สามารถคืนอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดให้แก่ผู้ประกอบการที่นำของซึ่งได้ชำระอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดไว้แล้วไปผลิตและส่งออกป้อนกราชอาณาจักร โดยอาศัย มาตรา ๒๙ เช่นเดียวกันกับการคืนอากรศุลกากรตามกฎหมายศุลกากรได้

ประเด็นที่สาม เมื่อมีการอุทธรณ์การเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรืออากรปกป้อง ตามพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ การพิจารณาอุทธรณ์ ดังกล่าวจะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือเป็นอำนาจของผู้ใด และกรมศุลกากรมีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับสำหรับอากรปกป้องหรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า กฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและกฎหมาย ว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศได้ให้อำนาจแก่กรมศุลกากร ในการเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อเยียวยาความเสียหายแก่อุตสาหกรรม ภายในแผนกระทรวงพาณิชย์ โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ได้เองในส่วนที่เกี่ยวกับการ ดำเนินงานของกรมศุลกากร แม้ว่าในพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ จะมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ในทำนองเดียวกับมาตรา ๔๘/๑^{๑๗} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก็ตาม แต่เมื่อกฎหมายทั้งสองฉบับมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการจัดเก็บอากรปกป้อง และอากรตอบโต้การทุ่มตลาดไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้น กรณีที่มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการจัดเก็บอากรปกป้อง ตามพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร ในฐานะที่เป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดเก็บอากรปกป้องตามที่กฎหมายกำหนด ที่จะต้องพิจารณาข้อโต้แย้งนั้น ให้เสร็จสิ้น เนื่องจากการพิจารณาข้อโต้แย้งที่เกี่ยวกับการจัดเก็บอากรปกป้อง ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการจัดเก็บอากรปกป้องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร ทั้งนี้ เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๔๘/๒๕๖๑ และเรื่องเสร็จที่ ๑๑๔๔/๒๕๖๑^{๑๘} และเมื่อพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้กำหนดองค์กรที่ทำหน้าที่

^{๑๗}มาตรา ๔๘/๑ ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่ชำระอากรหรือชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดไม่ครบถ้วน หรือค้างชำระค่าอากรดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของกรมศุลกากรในการเรียกเก็บอากร เงินเพิ่มและเบี้ยปรับ การกักของ การยึดหรืออายัดทรัพย์สิน การขายทอดตลาด และการดำเนินการเกี่ยวกับของตกค้าง รวมทั้งการลดเงิน เพิ่ม งดหรือลดเบี้ยปรับ ทุเลาการชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เงินเพิ่มและเบี้ยปรับ

ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่เห็นด้วยกับการประเมินอากร เงินเพิ่มและเบี้ยปรับ การลดเงินเพิ่ม และงด หรือลดเบี้ยปรับ ของกรมศุลกากรตามวรรคหนึ่ง ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วย ศุลกากร

ให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับ แก่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม

บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ไม่นำมาใช้กับการเก็บอากร เงินเพิ่ม และเบี้ยปรับที่จัดเก็บได้จากอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา

^{๑๘}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙, ข้างต้น

วินิจฉัยอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะแล้วว่า เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๓๙^{๑๙} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ที่จะทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับการประเมินอากร ดังนั้น การพิจารณาอุทธรณ์จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรดังกล่าว

สำหรับกรณีว่ากรมศุลกากรจะมีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับสำหรับอากรปกป้องหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า โดยที่การเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับเป็นมาตรการลงโทษทางภาษีอากรอย่างหนึ่งซึ่งกระทบสิทธิของประชาชน หากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งเจ้าหน้าที่รัฐหรือฝ่ายปกครองย่อมไม่มีอำนาจกระทำการใด ๆ ได้ ซึ่งอำนาจในการเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับของกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรนั้น เป็นไปตามมาตรา ๒๒^{๒๐} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ โดยกรมศุลกากรจะเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับได้ต่อเมื่อผู้นำของเข้าไม่เสียอากร หรือเสียอากรไม่ครบถ้วน หรือไม่เสียอากรภายในกำหนด ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการเรียกเก็บอากรปกป้องตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ มีได้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจกรมศุลกากรในการเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับเอาไว้ดังเช่นอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา ๔๙/๑^{๒๑} วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมศุลกากรจึงไม่มีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับสำหรับอากรปกป้องได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) มีข้อสังเกตว่า เพื่อให้การจัดเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมีมาตรฐานอย่างเดียวกัน หากกระทรวงการคลังและกระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นพิจารณาแล้วเห็นว่าควรกำหนดให้กรมศุลกากรมีอำนาจในการเรียกเก็บเงินเพิ่มและเบี้ยปรับสำหรับอากรปกป้องได้เช่นเดียวกับการตอบโต้การทุ่มตลาด ก็สมควรที่จะพิจารณาเสนอแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกันต่อไป

ประเด็นที่สี่ กรณีผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรได้เสียอากรศุลกากรและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดแล้ว ต่อมามีการส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และได้ใช้สิทธิขอคืนอากรศุลกากรสำหรับของนั้นไว้ในสิบส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว กรณีดังกล่าวกรมศุลกากรจะอาศัยมาตรา ๔๙/๒

^{๑๙}มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย อธิบดีกรมศุลกากร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

^{๒๐}มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มอีกในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่มโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่น่าจะออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรจนถึงวันที่นำเงินมาชำระเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน โดยเงินเพิ่มที่เรียกเก็บนี้ต้องไม่เกินอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรตามมาตรา ๒๐ ให้เสียเบี้ยปรับร้อยละสิบของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

เงินเพิ่มและเบี้ยปรับให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

^{๒๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๗, ข้างต้น

แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อเรียกเก็บไว้หนึ่งในสิบส่วนหรือหนึ่งพันบาทสำหรับส่วนของอากรตอบโต้การทุ่มตลาดด้วยหรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า โดยที่กรมศุลกากรหรือในประเด็นนี้เพียงเพื่อขอทราบความเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๔๙/๒^{๒๒} แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ เท่านั้น โดยปัจจุบันยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีปัญหาหรือข้อขัดข้องจากการดำเนินการของกรมศุลกากรในการคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา ๔๙/๒ ดังกล่าวแต่อย่างใด คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) จึงเห็นว่า เมื่อยังไม่มีข้อเท็จจริงอันเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ได้แย้งกันจนเป็นเหตุให้กรมศุลกากรไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ในชั้นนี้ จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นนี้ได้

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๖๔

^{๒๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๔, ข้างต้น